

προλετ/

σημειώσεις τοίκου-τεύχος 2

ΑΝΤΕ ΓΑΜΗΘΕΙΤΕ ΟΛΟΙΣ
ΚΑΡΙΟΛΗΔΕΣ!

αποδρασμένη από την επαφή της με τους κάθε είδους ατομισμούς αυτής της κοινωνίας μια μόνο φράση πέρανε για από το μυαλό της νεαρής προλετάρισσας...

σημείωση 1η: ΑΤΟΜΙΣΜΟΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΡΑΣ...

Εγώ δε φταίω σε τίποτα//εγώ θα τη βγάλω καθαρή//εγώ... Ναι είναι η πραγματικότητα. Σε καιρούς που οι κυρίαρχοι και το σύστημά τους κερδίζει μάχες και χαρακώματα στον ταξικό πόλεμο γαμώντας μας όλους μαζί, οι ατομισμοί στέκουν αγέρωχοι στο στρατόπεδο των από κάτω αυτού του κόσμου, στέκουν επιθετικοί απέναντι στην ανακάλυψη και βίωση μιας συλλογικοποίησης των αναγκών και των αρνήσεων.

Κάτι που γίνεται ξεκάθαρο, για όποιον βλέπει μπροστά του, στις μέρες που οι ατομισμοί ζορίζονται και οι φαντασιώσεις που τους συνόδευαν καταρρέουν ή στην καλύτερη ξεμακραίνουν από τον ορίζοντα. Έχοντας κάνει τη δουλειά τους στους καιρούς “ειρήνης” και “ηρεμίας” με το να δημιουργούν στον καθένα την αίσθηση ότι μπορεί και μόνος του και με την πραγματικότητα που διαμορφώνει η κρίση να δημιουργεί έναν αναπόφευκτο διάχυτο μαζικό εκνευρισμό, ο κίνδυνος ενός κοινωνικού κανιβαλισμού γίνεται υπαρκτός ως επιλογή ξεσπάσματος. Και αυτό γιατί το άλλο μονοπάτι, αυτό της συλλογικής και κοινοτιστικής αντιμετώπισης των ζητημάτων, βήμα βήμα απαξιώθηκε τα προηγούμενα χρόνια.

Και κάτι άλλο. Κάποιες φορές καμπόσοι ατομισμοί συνευρίσκονται πάντα διαχωρισμένοι και παριστάνουν τη συλλογικότητα. Αλλά συνενώνονται ως διαχωρισμένοι και ας λένε άλλα.

Ο δρόμος για το χτίσιμο συλλογικών αντιστάσεων και θέσεων μάχης ενάντια στο σύστημα περνά πάνω από το πτώμα των ατομισμών.-

σημείωση 2η:

μετανάστες

όταν τα πατρικά media υπενθυμίζουν

Μπορεί για το κομμάτι των αλληλεγγύων η ήττα στο ζήτημα του καταυλισμού στην Αγυιά να παρήγαγε μια άνευ όρων υποχώρηση και εν τέλει μηδενική σχεδόν ενασχόληση με το ζήτημα των μεταναστών αλλά δε γίνεται το ίδιο και με το αντίπαλο στρατόπεδο. Τα πατρικά media -οργανικό κομμάτι των αντιμεταναστών- φροντίζουν με καθημερινά ρεπορτάζ να στοχοποιούν τους μετανάστες κρατώντας έτσι εύφορο το έδαφος για να ανθίζει ως φυσιολογική η αστυνομική -καθημερινή- διαχείριση του “προβλήματος”. Αλλά μπορεί να υπάρξει και μια θετική πλευρά στο παραπάνω. Παράπλευρη συνέπεια της προπαγάνδας μπορεί να γίνει ένας εκ νέου σχεδιασμός-επανομηματοδότηση της αλληλεγγύης. Έστω καταρχήν ως αντίδραση στα ρεπορτάζ των διάφορων καθικιών δημοσιογράφων και τις ρατσιστικές κραυγές που ζητάνε μια ολοκληρωτική κρατική -τι άλλο- διαχείριση των μεταναστών. Γιατί απέναντι στη συνέπεια του ρατσιστικού μπλοκ έχουμε καθήκον να αντιτάξουμε τη συνέπεια μιας ταξικής, κοινωνικής και επιθετικής αλληλεγγύης που θα μπορεί να διαχειρίζεται ήττες και θα είναι σε θέση να αναγνωρίζει τις μάχες που περιμένουν να δοθούν...

πάτρα, φράξες οκτώβρη 2010

λίγα λόγια για το προλετ/

λίγα λόγια και καλά λοιπόν. Το προλετ είναι μια προσπάθεια να επωθούν απόψεις για τα κοινωνικά ζητήματα μέσα από ένα προλεταριακό και αντικαθεστωτικό πρίσμα. Δε θα προτείνουμε λύσεις - αυτό είναι δουλειά των ιδεολογιών- όχι μόνο γιατί δε μπορούμε αλλά γιατί δε βρίσκουμε τη σκοπιμότητα. Ίσα ίσα έχουμε εχθρική σχέση με διάφορες αιώνιες λύσεις. Στον ταξικό και κοινωνικό πόλεμο η μόνη λύση και μπούσουλας για εμάς είναι η συνείδηση της κοινής μοίρας των από κάτω αυτού του κόσμου και το μίσος μας για αυτό τον κόσμο. Απλά και ωραία. Τα λέμε στους τοίκους ...

σημείωση 3η: ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ Ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ;

πάει και ο Σεπτέμβρης και κοινωνική εξέγερση δεν έγινε. Ούτε καν καμία εκτονωτική απεργία της γσεε. Οι ιδεολόγοι κάθε είδους όμως συνεχίζουν ακάθεκτοι. Η επανάσταση είναι κοντά μιας και υπάρχουν αυτές οι άτιμες οι αντικειμενικές συνθήκες που τα κάνουν όλα απλά και έτοιμα από καιρό. Η διάγνωση συνεχίζει... το σύστημα βρίσκεται σε οριακό σημείο και αναγκάζεται να επιτεθεί ωμά στην κοινωνία αποκαλύπτοντας πέρα από κάθε αμφιβολία τη φύση του. Και τώρα δηλαδή που δεν υπάρχουν αμφιβολίες πώς εξηγούν την ηρεμία που παίζει -κάτι που αναγκάζει όλους να μεταθέτουν ραντεβού στους δρόμους από τον Ιούνη στο Σεπτέμβρη κ.ο.κ.. Μα απλά δεν την εξηγούν γιατί στην Ελλάδα είμαστε... ο καθένας ό,τι θέλει λέει και λογαριασμό δε δίνει. Αλλά αρκετά με αυτούς. Δεν είναι πρόθεσή μας να φανούμε ξεπυνάκηδες ή καιρέκακοι, απλά να κάνουμε κριτική ψάχνοντας τρόπους να φτιάξουμε άμυνες στην επίθεση των αφεντικών. Μία επίθεση που έκανε όντως θερμό το Σεπτέμβρη αλλά για τους αντίθετους λόγους που κάποιος θα ήλιπιζε. Απολύσεις από 31 Ιούλη -πριν την άδεια-, μειώσεις ωρών, αποζημιώσεις ελάχιστες και σε επιταγές ή και σε συναλλαγματικές είναι η πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί. Η πλάκα είναι πως όλοι το ξέρανε πως ο Σεπτέμβρης θα είναι ζόρικος. Και μάλλον οι συλλογικές αντιστάσεις δε συγκροτούνται απλά υπακούοντας σε κάποιες αντικειμενικές συνθήκες αλλά χάνουν τη μάχη από τις ατομικές αγωνίες και ανασφάλειες του καθενός. Θα υπάρξει η περίοδος που θα ισχύσει και για εμάς, τους από κάτω αυτού του κόσμου, αυτά που λέμε στα αφεντικά... ό,τι σπείραμε θα θερίσουμε. Αυτό το λέμε όχι ως δικαιολογία για συλλογικές καταθλίψεις αλλά γιατί μόνο έχοντας επίγνωση του τι έφταιξε μπορείς να σχεδιάσεις τις μελλοντικές επιθέσεις σε αυτό το γερασμένο κόσμο.-

σημείωση 4η: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΤΟΥ ΣΕ ΣΤΕΚΙΑ ΟΠΑΔΩΝ...

Μέσα σε ένα χρόνο έγιναν κάμποσες εισβολές σε οπαδικά στέκια στην Πάτρα στη λογική της προληπτικής καταστολής και μέσα σε ένα κλίμα ευρείας κοινωνικής κατανόησης ή στην καλύτερη αδιαφορίας. Και αυτό είναι ζήτημα. Τουλάχιστον για όσους αναγνωρίζουν στο κράτος έναν εχθρό της ζωής τους. Γιατί το να ασκείται κρατική βία σε ένα κοινωνικό κομμάτι χωρίς λόγο αλλά προληπτικά πατώντας πάνω σε μια προπαγάνδα που πείθει αλλά και στο ευρύτερο αίτημα για ασφάλεια είναι ένα ακόμα βήμα των εξουσιών στον καθολικό έλεγχο των ζώων μας και στην πειθάρχησή μας. Το να σαμποτάρουμε την κοινωνική συναίνεση σε ζητήματα που αφορούν την καταστολή ήταν πάντα και είναι και τώρα καθήκον. Γιατί όπως η καταστολή είναι ενιαία έτσι θα πρέπει να είναι και οι κοινωνικές άμυνες σε αυτή. Γιατί όπως το κράτος πατώντας σε ό,τι κερδίζει στην πειθάρχηση κάποιου κοινωνικού κομματιού προσπαθεί να το εφαρμόσει και σε άλλα κομμάτια (είτε κοινωνικά είτε πολιτικά) έτσι και οι εχθροί του θα πρέπει αναλύοντας τις κινήσεις του εχθρού να τις αναδεικνύουν κοινωνικά στην πραγματική τους διάσταση αμφισβητώντας με κάθε δυνατό τρόπο την αποδοχή της κρατικής βίας. Αυτά για αρχή.-

αναρχοαυτόνομοι